

מעשה באבא אומנא.

אבא אומנא הנה בא לו שלום מישיבה של מעלה בכל יום, ולאבני כל יום ערב שבת, ולרבא כל ערב יום כפורים.

חלשה דעתו של אבני משום אבא אומנא, אמרו לו: אי אתה יכול לעשות כמעשיו של אבא אומנא.

ומה היו מעשיו של אבא אומנא? כשהנה מקיז דם הנה מקיז לאנשים לבד ולנשים לבד. והיתה לו כסות שיש בה קרו, שהיתה קרועה ככוסלת,

וכשהיתה אשה באה לפניו הנה מלבישה את הכסות, כדי שלא יסתפל בה. והיה לו מקום צנוע מבחוץ להטיל בו פשיטין שקבל;

מי שיש לו מטיל בו, ומי שאין לו בא ויושב ואינו מתבייש. וכשנזדמן לו תלמיד חכם לא הנה נוטל ממנו שר; וכשהנה רואה אדם שאין בידו, הנה נותן לו פשיטין לאחר שעמד

ואומר לו: לך הברא עצמך. יום אחד שלח לו אבני שני תלמידי חכמים לבדקו. הושיבם והאכילם והשקם והציע להם מצעות בליקה.

בבקר פרכום ונטלום ועמדו ויצאו להם לשוק. ומצאם אמרו לו: ישומם מר, כמה הם שונים. אמר להם: כך וכך, אמרו לו: ושמא שונים הם יותר?

אמר להם: בכך לקחתים. אמרו לו: שלף הם וממה נטלנום. אמרו לו: בבקשה ממה, כמה תשדנתנו?

אמר להם: אמרתי, שמא פדיון שבויים נזדמן להם לתכמים ונתבשו לומר לי.

אמרו לו: עכשו יטל מר את שלו. אמר להם: מאותה שעה הסחתים מדעתי לצדקה.